

Rozsudek Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 23.03.1993, sp. zn. 5 C 79/93, ECLI:CZ:OSJH:1993:5.C.79.1993.1

Číslo: 71/1994

Právní věta: Prodloužení lhůt k uplatnění nároků podle ustanovení zákona č. 229/1991 Sb. (k němuž došlo zákonem č. 39/1993 Sb.) se nevztahuje na nároky uplatňované podle zákona č. 243/1992 Sb., který má v ustanovení 11 upravenou samostatně lhůtu pro uplatnění nároků podle tohoto zákona.

Soud: Okresní soud v Jindřichově Hradci

Datum rozhodnutí: 23.03.1993

Spisová značka: 5 C 79/93

Číslo rozhodnutí: 71

Číslo sešitu: 6-7

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Lhůty, Restituce, Zmírnění následků majetkových krivd

Předpisy: 243/1992 Sb. § 11

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 71

Prodloužení lhůt k uplatnění nároků podle ustanovení zákona č. 229/1991 Sb. (k němuž došlo zákonem č. 39/1993 Sb.) se nevztahuje na nároky uplatňované podle zákona č. 243/1992 Sb., který má v ustanovení § 11 upravenou samostatně lhůtu pro uplatnění nároků podle tohoto zákona.

(Rozsudek Okresního soudu v Jindřichově Hradci z 23. 3.1993, [5 C 79/93](#))

Žalobou, která došla soudu 28. 1.1993, uplatnili žalobci proti žalovaným (s odvoláním na ustanovení § 8 zákona č. 229/1991 Sb.) přechod vlastnického práva k nemovitostem (k domu se zahradou). Uvedli, že nemovitosti byly konfiskovány dekretem prezidenta republiky č. 12/1945 Sb. Později byly přiděleny J. V. a A. V. za přidělovou cenu 9 600 Kč. Podle dekretu č. 33/1945 Sb. bylo osvědčeno československé státní občanství matky žalobců M. S. U otce žalobců, který zemřel v květnu 1945, se tak nestalo. Nabytí nemovitostí od státu žalovanými se stalo na základě protiprávního zvýhodnění, které spatřují v nízké přidělové ceně.

Žalovaní navrhli zamítnutí žaloby s poukazem na její opožděnost.

Okresní soud v Jindřichově Hradci žalobu zamítl a žalobcům uložil zaplatit žalovaným na nákladech řízení 1 050 Kč.

Z odůvodnění:

Předně se soud musel zabývat otázkou, zda byl žalobní nárok uplatněn včas.

Ke zmírnění následků některých dalších majetkových křivd vzniklých při aplikaci např. dekretu prezidenta republiky č. 12/1945 Sb. byl vydán zákon č. 243/1992 Sb. Jde o speciální předpis, který pouze ve výslovně uvedených případech odkazuje na zákon č. 229/1991 Sb. V ustanovení § 12 zákona č. 243/1992 Sb. se stanoví, že nároky oprávněných podle tohoto zákona upravuje zvláštní předpis (zákon č. 229/1991 Sb.), pokud tento zákon (t. j. zákon č. 243/1992 Sb.) nestanoví jinak. Pokud jde o lhůtu k uplatnění nároku, stanoví zákon č. 243/1992 Sb. v § 11, že nároky podle tohoto zákona může oprávněná osoba uplatnit do 31. 12. 1992. Neuplatněním práva ve lhůtě právo zanikne. S ohledem na ustanovení § 12 zákona č. 243/1992 Sb. nelze tedy, pokud jde o lhůty k uplatnění nároků, aplikovat zákon č. 229/1991 Sb. (co do lhůty došlo k jeho změně zákonem č. 39/1993 Sb., jímž lhůta byla prodloužena do 31. 1. 1993); zákon č. 243/1992 Sb. stanovil jinak, pokud v § 11 má výslovné ustanovení o lhůtě, která skončila 31. 12. 1992 a nebyla prodloužena.

Pokud tedy žaloba žalobců došla soudu 28. 1. 1993, byla podána opožděně a nárok touto žalobou uplatněný zanikl. Soud proto z těchto důvodů musel bez dalšího žalobu zamítnout.

Protože žalovaní byli ve sporu úspěšní, uložil soud podle ustanovení § 142, věta první, o. s. ř. žalobcům povinnost zaplatit náklady řízení. Jde o náklady jejich právního zastoupení za tři úkony, u každé ze dvou osob po 200 Kč, sníženo o 20 %, a třikrát paušál po 30 Kč, celkem 1 050 Kč.

Povinnost zaplatit soudní poplatek soud žalobcům neuložil, když vycházel z toho, že zákon č. 243/1992 Sb. nestanoví nic o soudních poplatcích ani o osvobození od nich, takže ve smyslu odkazu uvedeného v § 12 tohoto zákona soud aplikoval zákon o půdě č. 229/1991 Sb., který v § 10 odst. 2 přiznává oprávněným osobám osvobození od soudních poplatků.